

OBSAH

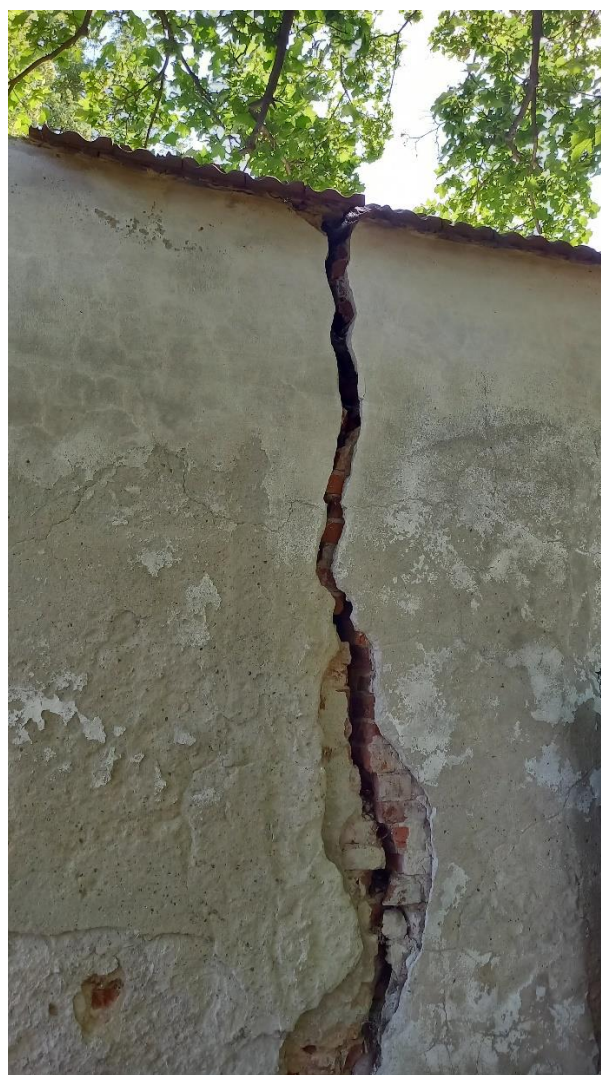
Obsah.....	1
Z jednání zastupitelstva.....	1
Z obecního úřadu.....	1-4

Příspěvky od občanů.....	0
Kultura.....	0

Z OBECNÍHO ÚŘADU

Oprava severní hřbitovní zdi

V červenci započala oprava severní zdi, která je nejbližší rybníku Svět. Z fotografií je patrné její poškození. Oprava bude provedena stejným způsobem, jaký byl uplatněn při opravě jižní a východní zdi v loňském roce. Provoz hřbitova nebude omezen, přesto prosíme o opatrnost při jeho návštěvě. Práce by měly skončit nejpozději koncem října.

Komplikace s dodávkou pitné vody

Ke konci července jsme po dva dny měli značné komplikace s dodáním potřebného množství vody do sítě. Nikoli nedostatkem vody ve vrtu, ale vypadával přívod elektřiny do čerpadla, které vodu z vrtu čerpá na úpravnu. Po nalezení závady došlo k opravě a systém začal fungovat opět normálně.

Závada se u spotřebitelů projevila buď několikahodinovým výpadkem dodávky vody nebo poklesem tlaku. Situaci ztěžovalo načasování poruchy do dnů, kdy jsou největší odběry v roce (několik set hostů v penzionech v Domaníně a v Branné, vedro, časté sprchování, doplňování bazénků, zalévání zahrad).

Když neteče voda, je to samozřejmě zoufalá situace. Děkujeme, že jste problém v zásobování zvládli víceméně s nadhledem a pochopením. Určitě se v budoucnu zas někdy nějaké závadě nevyhneme, proto dovoďte malé vysvětlení k vzájemné komunikaci. Ve chvíli vzniku závady je zapotřebí problém řešit, můžete se od nás maximálně dozvědět, že o závadě víme (Na Vejhoně jsou bez vody první a informují nás) a že to řešíme. A právě v první hodině potřebujeme nutně mít volné telefony pro povolání lidí na opravu, potřebujeme se vzájemně domlouvat, informovat správce vodovodu v Branné apod. Následně po zjištění podstaty problému a domluvě na dalším postupu jsme schopni Vás informovat rozhlasem, telefonicky už s nějakou konkrétnější informací.

Letní koncert v kapliče v Domaníně

Připomínáme, že v úterý 23. 8. bude koncert v kapliče – cimbál a violoncello – Johanka a Bárny. Zakoupení vstupenek je možné na <https://www.okolotrebone.cz/obchod/vstupenky/>

POSLEDNÍ VÁLEČNÁ LÉTA V DOMANÍNSKÉ ŠKOLE

Část 9.

Léta 1916 - 1918

Zápisy v Dějepise domanínské školy v těchto letech již nepůsobí tak plným dojmem jako v předchozích letech a jsou dost stručné, vyjma informací o změně císařů. Je evidentní, že i ve škole měli všichni dost války a bídy.

Školní rok 1916/17 začal 16. září 1916 a skončil 14. července 1917 obvyklým důstojným způsobem – ale smutným. „Loajální a vlastenecké city pěstovány a zesíleny byly při každé příležitosti vhodné“ píše se v Dějepise. „Zvláště v přetruchlivé době, kdy došla přežalostná zvěst, že Hospodin odvolal našeho nezapomenutelného a zbožňovaného Císaře a Krále **Františka Josefa I**“. Stalo se tak 21. listopadu 1916 o 9. hodině večerní na zámku v Schönbrunnu ve Vídni. Tato událost byla rovněž zmíněna na závěr kapitoly „Významný den“, uvedené v předchozí části, a to ve formě připomínající parte, obsahující nevšední chvalozpěv o zásluhách Jeho Veličenstva, m.j. i jako nejvěrnějšího ochránce školy a jeho učitelstva.

V tentýž den nastoupil na trůn jeho následník **Karel I.** přímo z velitelského postavení na jihovýchodní frontě. Nastoupení jeho vlády bylo také oslaveno, rovněž tak jako „Nejvyšší narozeniny a jmeniny Jejeho veličenstva nejmilostivější Císařovny a Královny **Zity**“.

František Josef I.**Karel I.**

Fotografie: zdroj cz.wikipedia.org

Kromě těchto dynastických slavností byla stále ještě ve škole projevována loajalita a vlastenecká oddanost „při vynikajících vítězstvích statečných armád našich“ ozdobováním školní budovy prapory a členové sboru při každé příležitosti „probouzeli v srdcích mládeže pravou přichylnost k Nejjasnějšímu rodu panovnickému i říši“. Toto však byla poslední vyznání loajality. Mnozí lidé věděli o trpkých porážkách a bylo stále jasnější, že válka je prohraná, zejména poté, co v dubnu 1917 do války vstoupily Spojené státy americké.

Na počátku šk. roku bylo dětí ve škole 89, na konci 82.

Vyučování i docházka trpěly v zimě nepravidelností v důsledku kruté zimy a u chudých dětí hladem. Dne 1. prosince byla z Domanína do Branné přeložena již definitivní učitelka ručních prací slečna Anna Kučerová a místo ní přišla jako prozatímní učitelka paní Františka Zvonková. Novým okresním školním inspektorem se na místo p. Josefa Peška stal p. prof. Oskar Heyberger. Porada učitelů se tento rok nekonala. Zdravotní stav žactva i učitelů byl celkem dobrý. Učitelé p. Štufka a p. Šenold museli stále vykonávat válečné soupisy dobytka, brambor, obilí, osevných ploch aj. a v tu dobu vyučování vždy odpadlo. Žactvo však bylo vychováno řádně, v duchu vážné doby, a ku cti Boha a své náboženské povinnosti plnilo.

17. února 1917 se v Domaníně konala vojenská prohlídka zásob ve všech domech. Provádělo ji 42 vojáků a 1 důstojník. V březnu se pak došlo k nucenému výkupu obilí a brambor opět za přítomnosti vojska a učitelů. Byly konány i finanční sbírky.

Drahota od minulého roku stoupla do rekordní výše, učitelé dostali drahotní přídavek.

Školní rok 1917/18 započal 17. září 1917 a skončil 15. července 1918. Zpráva z tohoto školního roku je velmi stručná, možná nebyla chuť se příliš rozepisovat, i ve škole se jistě projevovала únava, vyčerpání a deprese z válečných událostí, masivních dezercí, Rumburské vzpoury aj. událostí, možná i z důvodu vážného onemocnění pana řídícího Fr. Štufky. Nicméně bylo konstatováno, že výuka probíhala v duchu loajálního vlastenectví, obvyklé slavnosti ku cti JV císaře a jeho manželky proběhly, hymna zazpívána, prapory vlály, dívky s učiteli byly přítomny i bohoslužbám v Třeboni. Je zmíněna neobvyklá událost, kdy byl 17. listopadu 1917 v Soči v ohrožení život císaře Karla I. utonutím. Dopadlo to šťastně, byla vyjádřena velká radost a i při této příležitosti se konala školní slavnost, bohoslužba v Třeboni a prapory na škole vlály osm dní.

Škola opět organizovala sbírky – dokonce sbírku prádla. Pan řídící učitel Štufka onemocněl, od 16. dubna nebyl schopen učit a až do konce prázdnin ho nahradil pan učitel Zdeněk Kolář z Břilic. Pan řídící Štufka však správu školy vedl i nadále. Inspekce školy byla provedena v březnu a červnu roku 1918. Děti byly třikrát u sv. zpovědi a přijímání. Na počátku šk. roku 1917/18 bylo ve škole 93 dětí a na jeho konci v létě 1918 to bylo 80 dětí.

Tímto školním rokem v podstatě skončilo dlouhé 51-leté období školy za Rakousko-Uherské monarchie. I dějepis školy v následujícím textu dokazuje, že lidé jí měli již dost. Je možné si přečíst poznámky typu:

- konečně český národ osvobozen z vlády Habsburků
 - každý jí proklínal, každý se jí bál
 - v době protireformační proteklo mnoho krve jejich vinou, vraždili, plenili, kradli
 - zavinili tuto světovou válku
 - běh života Habsburgů /Hábichů/ byl ohavný, oddechli jsme si
 - tresty velkými stíhání byli ti, kteří se jen slovem provinili. Amen!
- A řadu jiných podobných výroků lze si přečíst v Dějepisu školy.

Škole na omluvu lze konstatovat tento výrok:

„Vše co v této kronice psáno o loajalitě – **bylo přísně nařízeno konati!** Kdo tak nečinil, byl nešťastný.“

A nakonec vytryskla radostná naděje:

SVOBODNI BUDEME SI VLASTNÍ DOMOV BUDOVATI!

A tak zbývá filozofická otázka. Kolikrát jsme se jen ve 20. století mýlili? I Dějepis domanínské školy o tom nadále podává svědectví. Je i dnes úžasné, že jeho autoři pánové učitelé Jan Kučera, František Štufka a Augustin Šenold budoucím generacím i nám zanechali svědectví, které je poučné i dnes a jehož hodnotu si tehdy možná ani neuvědomovali.

18. července 2022, Jan Hitzger
pokračování příště